

2) Zarzut drugi: naruszenie art. 8 ust. 2 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości, a zarazem art. 73 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej

Wnoszący odwołanie podnosi w tym kontekście, że w związku z żądaniem wnoszącego odwołanie, sformułowanym nie w skardze, lecz dopiero w późniejszym piśmie procesowym, wydanie postanowienia o przekazaniu sprawy do rozpoznania nie jest możliwe, ponieważ żądanie to nie jest samodzielne i nie może zostać oddzielone od sprawy.

3) Zarzut trzeci: naruszenie art. 8 ust. 2 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości i art. 73 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej

Wnoszący odwołanie podnosi ponadto, że spór prawny jest związany ze stosunkiem pracy, z czego, zgodnie z art. 1 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości, wynika właściwość Sądu do spraw Służby Publicznej.

4) Zarzut czwarty: naruszenie art. 6 ust. 1 EKPC i art. 47 karty

Wnoszący odwołanie podnosi w końcu, że na skutek przyjętej linii postępowania Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył zasady zagwarantowania prawa do bycia wysłuchanym przez sąd i postępowania kontrydiktoryjnego oraz potraktował go niesprawiedliwie.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2012 r. — Mecafer przeciwko Komisji

(Sprawa T-74/12)

(2012/C 118/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mecafer SA (Valence, Francja) (przedstawiciel: R. MacLean, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna;

— częściowe stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji nr C(2011) 8804 wersja ostateczna z dnia 6 grudnia 2011 r. w zakresie, w jakim przyznaje skarżącej jedynie częściową refundację ceł antydumpingowych zapłaconych przez nią i bezprawnie wstrzymuje wypłatę dodatkowych refundacji ceł antydumpingowych, które słusznie należą się skarżącej;

— utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji do czasu, aż Komisja Europejska wyda przepisy niezbędne do zastosowania się do orzeczenia Sądu;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, wedle którego pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie przy stosowaniu odpowiedniej i rozsądnej marży importowej niepowiązanego importera z Unii, przez co nie ustaliła wiarygodnej ceny eksportowej dla potrzeb wyliczenia prawidłowej kwoty refundacji ceł antydumpingowych, co doprowadziło do naruszenia art. 2 ust. 9 i art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽¹⁾.

2) Zarzut drugi, wedle którego pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez odliczenie ceł antydumpingowych jako kosztu przy obliczaniu ceny eksportowej przez co nie ustaliła wiarygodnego marginesu dumpingu dla potrzeb wyliczenia prawidłowej kwoty refundacji ceł antydumpingowych, co doprowadziło do naruszenia art. 2 ust. 9 i 11 oraz art. 11 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009.

3) Zarzut trzeci, wedle którego pozwana nie poinformowała skarżącej w sposób szybki i adekwatny o wymogach, jakich należy przestrzegać w celu spełnienia przesłanek określonych w art. 11 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, naruszając tym samym prawo do obrony stanowiące ogólną zasadę prawa Unii, jak również zasadę dobrej administracji, która także stanowi ogólną zasadę prawa Unii, a ponadto naruszyła art. 41 Karty praw podstawowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2012 r. — Nu Air Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-75/12)

(2012/C 118/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nu Air Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: R. MacLean, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- częściowe stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji C(2011) 8826, art. 1 decyzji C(2011) 8803 i art. 1 decyzji C(2011) 8801 Komisji, wydanych w dniu 6 grudnia 2011r. w zakresie, w którym udzielono jedynie częściowego zwrotu ceł antidumpingowych uiszczonych przez skarżącą i bezprawnie zatrzymano dodatkowe kwoty zwrotu ceł antidumpingowych, należnych skarżącej zgodnie z prawem;
- utrzymanie w mocy zaskarżonych decyzji do czasu przyjęcia przez Komisję Europejską środków koniecznych do zastosowania się do wyroku, który zostanie wydany przez Sąd, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy dopuszczenia się przez stronę pozwaną oczywistego błędu w ocenie poprzez zastosowanie odpowiedniej i rozsądnej marży zysku niezależnego importera z UE, w związku z czym nie określiła ona wiarygodnej ceny eksportowej dla celów obliczenia prawidłowych kwot zwrotu ceł antidumpingowych, co doprowadziło do naruszenia art. 2 ust. 9 i art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽¹⁾.
- 2) Zarzut drugi dotyczy dopuszczenia się przez stronę pozwaną oczywistego błędu w ocenie poprzez odliczenie ceł antidumpingowych jako kosztów przy obliczeniu ceny eksportowej, w związku z czym nie określiła ona wiarygodnego marginesu dumpingu dla celów obliczenia prawidłowych kwot zwrotu ceł antidumpingowych, co doprowadziło do naruszenia art. 2 ust. 9, art. 2 ust. 11 i art. 11 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący braku poinformowania skarżącej w bezzwłoczny i odpowiedni sposób przez stronę pozwaną o wymogach koniecznych dla dochowania art. 11 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, co naruszyło prawa do obrony ustanowione w ogólnym prawie Unii, zasady dobrej administracji, także ustanowione w ogólnym prawie Unii, oraz art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (JO L 323, p. 51).

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2012 r. — Nu Air Compressors and Tools przeciwko Komisji

(Sprawa T-76/12)

(2012/C 118/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nu Air Compressors and Tools SpA (Robassomero, Włochy) (przedstawiciel: R. MacLean, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- częściowe stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji nr C(2011) 8824 wersja ostateczna z dnia 6 grudnia 2011 r. oraz art. 1 decyzji Komisji nr C(2011) 8812 wersja ostateczna z dnia 6 grudnia 2011 r. w zakresie, w jakim przyznają one skarżącej jedynie częściową refundację ceł antidumpingowych zapłaconych przez skarżącą z tytułu przywozu sprzężarek wyprodukowanych w Chińskiej Republice Ludowej, które zostały nałożone w oparciu o rozporządzenie Rady (WE) nr 261/2008 z dnia 17 marca 2008 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych sprzężarek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽¹⁾;
- utrzymanie w mocy zaskarżonych decyzji do czasu, aż Komisja Europejska wyda przepisy niezbędne do zastosowania się do orzeczenia Sądu w niniejszej sprawie;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, wedle którego:

- Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie przy stosowaniu odpowiedniej i rozsądnej marży importowej niepowiązanego importera z Unii, przez co nie ustaliła wiarygodnej ceny eksportowej dla potrzeb wyliczenia prawidłowej kwoty refundacji ceł antidumpingowych, co doprowadziło do naruszenia art. 2 ust. 9 i art. 18 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego ⁽²⁾.